

Sygn. akt X Ga 491/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Barbara Przybyła

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

przeciwko: **P. B.**

o zapłatę

w postępowaniu uproszczonym

na skutek apelacji powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 sierpnia 2015 r.

sygn. akt VII GC 357/15

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 676,64zł (sześćset siedemdziesiąt sześć złotych 64/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 270, 70zł (dwieście siedemdziesiąt złotych 70/100) tytułem kosztów procesu;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 145,85zł (sto czterdzieści pięć złotych 85/100) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Barbara Przybyła

X Ga 491/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym Sąd oddalił powództwo. Powód w pozwie dochodził zapłaty kwoty 676,64 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2013r. oraz kosztów procesu. Podał, że z pozwanym zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W regulaminie będącym częścią umowy przewidziano możliwość rozwiązania umowy z przyczyn leżących po stronie pozwanego. Ponieważ pozwany nie wywiązywał się z zapłaty faktur w terminach wskazanych w umowie powód rozwiązał umowę i naliczył karę umowną.

Sąd pierwszej instancji oddalając powództwo uznał, że §16 pkt 3 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych stanowi zastrzeżenie kary umownej na wypadek niespełnienia świadczenia pieniężnego a takie zastrzeżenie jest niezgodne z treścią przepisu art. 483 k.c.

Rozpoznając apelację sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 505¹³.§ 2. kpc, jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Zgodnie z art. 57 6. ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. (Dz.U. Nr 171, poz. 1800) Prawo telekomunikacyjne w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

Zarówno w treści zawartej umowy (pkt 14 umowy) jak i w załączonym regulaminie stanowiącym część umowy strony zapisały, iż w przypadku gdy zawarcie umowy wiązało się z przyznaniem abonentowi przez operatora ulgi, operator jest uprawniony żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta przed upływem okresu, na który umowa została zawarta , wysokości nie przekraczającej równowartości ulgi przyznanej abonentowi i pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Jak powyższego wynika, kara została zastrzeżona na wypadek rozwiązania umowy w związku z udzieloną ulgą..

Sam brak zapłaty, (niewykonanie świadczenia pieniężnego) dopóki nie nastąpiło oświadczenie o rozwiązaniu umowy nie dawał podstaw do naliczenia kary umownej. Dopiero skuteczne rozwiązanie umowy, otwierało możliwość naliczenia kary i to tylko w wypadku, gdy zawieranie umowy wiązało się z ulgą.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego przedstawionym w postanowieniu z dnia 9 września 2011r. (sygn. III SK 20/11 – baza prawna legaliz numer: 1195572) art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) określa granice roszczenia dostawcy usług telekomunikacyjnych w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z winy abonenta, że "nie może przekroczyć określonej w umowie równowartości ulgi przyznanej abonentowi". Jeżeli abonenci uzyskiwali "dodatkowo" uprawnienia do określonych beneficjów, jak możliwość wykorzystania określonych połączeń za darmo lub po obniżonej cenie, jeżeli wyczerpany zostanie ustalony limit, to klauzula umowna - która ustalała "karę" w określonej wysokości (50 lub 100 zł) za samo rozwiązanie umowy, bez sprecyzowania związku z przedmiotowymi uprawnieniami abonenta, których wartość nie była określona i niezależnie od tego, czy abonent skorzystał z potencjalnego uprawnienia tego rodzaju - narusza art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego, bo nie jest na jej podstawie możliwe uchwycenie (weryfikacja) określonej "kary", w stosunku do ulgi rzeczywiście przyznanej. Z treści zawartej umowy wynika , iż przyzna ulega wynosiła kwotę 826zł. W sprawie pozwany nie zakwestionował wysokości naliczonej kwoty. Umowa została zawarta 2 września 2013r., zaś pierwsze wezwanie do zapłaty nastąpiło już w dwa miesiące po zawarciu umowy.

W tych okolicznościach brak było podstaw do uznania, że twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie budzą wątpliwości i dlatego roszczenia powoda uznać należało za uzasadnione. Wobec powyższego sąd po myśli art. 386§1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Co do roszczeń o zapłatę odsetek sąd orzekł po myśli art. 481 k.c. , zgodnie z terminem zapłaty wskazanym w wezwaniu do zapłaty.

O kosztach procesu, na które w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji złożyla się opłata od pozwu w kwocie 30 zł opłata skarbowa od pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z podatkiem VAT sąd orzekł po myśli art. 98 kpc.

Na koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym złożyla się opłata od pozwu oraz wynagrodzenie pełnomocnika wraz podatkiem VAT .

SSO Barbara Przybyła